

וילך חי"ט שיחה ג'

"ויתנה אל הכהנים בני לוי" פירושו שנתן את התורה לכהנים עבור כל שבט לוי. שהכהנים הם בחי' אתהפכא והלויים הם בחי' אתכפיא, אך בנדו"ד פעלו הכהנים את עבודת הלויים - שנתנית התורה לכהנים הי' עבור בחי' סור מרע.

עה"פ (לא, ט) "ויכתוב משה את התורה ויתנה אל הכהנים בני לוי" מקשה הראגאטשאווער מהו ההוספה "בני לוי" (דבמקומות אחרים מפרש שזה לרבות בעלי מומין, אך פה פשוט שה"כהנים" כולל גם בעלי מומין כי אי"ז עבודה ומהיכי תיתי למעט בעלי מומים), ונשאר בצ"ע.

והנה, לפי רש"י בפשש"מ הדבר מבואר. דהנה, רש"י מפרש: "ויכתוב משה וגו' ויתנה: כשנגמרה כולה נתנה לבני שבטו". וצריך להבין מהו הכרחו של רש"י ש"הכהנים" קאי על כל בני שבטו – כל שבט לוי? והביאור: משה נתן ספר תורה לכל השבטים, כמ"ש "ואל כל זקני ישראל", וא"כ קשה מדוע לא נתן תורה לשבט לוי, ולכן מפרש רש"י שמשה נתן את התורה לכהנים, לא בתור כהנים בפני עצמם, אלא מפני שהם משבט לוי והם קיבלו את התורה עבור כל השבט (וקושית הראגאטשאווער מתורצת).

בפנימיות העינים: אף שבכלל הכהנים הם בהבדלה משבט לוי מ"מ ישנם עינים שבהם הם נחשבים כחלק מהשבט, כבנדו"ד, ובדברי ה' לאהרן "שלך גדולה משלהם שאתה מדליק ומטיב את הנרות" – וזה הואיל לחלישות דעתו ע"ז שלא הי' עימהם בחנוכה לא הוא ולא שבטו, ובנוגע למטה אהרן שהי' עבור כל השבט. דהנה, הכהנים צריכים להיות בהבדלה מטומאה, וברחניות העינים ה"ז ענין האתהפכא - שבה אין שייך רע, משא"כ הלויים שיכולים להתטמא בם בבחינת אתכפיא. וג' עינים הנ"ל - (א) נתינת הס"ת (ב) הדלקת המנורה (ג) ומטה אהרן - הם עינים דסור מרע. דנתינת התורה לא הי' עבור לימוד התורה בכלל אלא כדי להיזהר מעינים בלתי רצויים - שלכן נתן להם את התורה דוקא לאחר התוכחה וכריתת ברית דפרשת תבוא ופרשת ניצבים. וענין המנורה שהוא אורה יוצאת לכל העולם לדחות את החושך. ומטה אהרן הו"ע ביטול ותיקון מחלוקת קורח, ולכן שייכות הכהנים לג' עינים אלו הוא גם עבור הלויים כי עינים אלו הכהנים פועלים את פעולת הלויים - בחי' אתכפיא - ועי"ז ישנם ב' המעלות, שפועלים ומבררים את הרע - אתכפיא, והבירור הוא בשלימות - אתהפכא.